

Full diocesà

12 de gener del 2025

p5 —Novetats en la vida dels nostres seminaristes

p7 —Es constitueix una associació que agrupa les entitats de defensa de la vida

Un Any Sant per a créixer en l'esperança

El diumenge dia 29 de desembre es va obrir a la nostra diòcesi el Jubileu del 2025, després de l'obertura universal a Roma la vigília de Nadal. Els assistents s'aplegaren a l'església del Carme de Vic, on es proclamà l'evangeli i es llegiren fragments de l'encíclica *Spe salvi*.

A continuació es va fer un pelegrinatge pels carrers de la ciutat fins a la catedral, amb uns quants centenars de fidels amb torxes seguint la processó. En arribar a la seu episcopal es va fer un acte de veneració a la Creu i una commemoració del baptisme, amb l'aspersió del poble.

El senyor bisbe, en la seva homilia, digué que «els jubileus tenen com a realitat específica la gran perdonança.

La gràcia que brolla a mans plenes del Cor de Crist vol trobar els nostres cors, cansats i afeixugats pels nostres pecats i ferides, per vessar-hi l'oli del consol i el vi de l'esperança».

Referint-se al lema del Jubileu, Romà Casanova va afirmar que «ser pelegrins d'esperança significa la recerca de la voluntat de Déu per a cada un de nosaltres i per a tots com a comunitat cristiana. La fe, amb tota la seva riquesa, l'escolta de la Paraula en la pregària, com a acolliment i resposta, és fonamental per a posar-nos en el sender de l'esperança. Sense pregària l'esperança no troba el seu alè per a poder mantenir-se viva en el nostre cor».

«Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, i renoveu la vida sobre la terra»

Baptisme del Senyor / Cicle C

Lectura del llibre del profeta Isaïes

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

(42,1-4.6-7)

Salm responsorial

Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.

[28]

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

(10,34-38)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom:

«Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

(3,15-16.21-22)

«Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: “Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut”»

Festa del Baptisme del Senyor

Andrey Castrillón, prev.

Cada vegada que ens endinsem en l'evangelí de Lluc ens adonem de com l'evangelista posa Jesús al centre de tot. En el fragment d'avui veiem la transició entre la predicació de Joan Baptista i l'inici del ministeri públic de Jesús. Davant les sospites del poble, que es preguntava si Joan era el Messies, el Baptista respon amb humilitat, deixant clar que ell solament és el precursor i que el veritable Messies és Jesús. Jesús, però, no es presenta amb aires de grandesa. En un gest de profunda solidaritat, s'acosta per rebre el baptisme de Joan, identificant-se amb la condició humana i amb la fragilitat del pecat. Aquest acte posa de manifest el que Joan proclama d'ell: Jesús és l'Anyell de Déu que es carrega el pecat del món.

El baptisme de Jesús és una revelació divina que culmina el cicle nadalenc. La Trinitat es manifesta plenament: el Pare parla, el Fill és batejat i l'Esperit Sant davalla com un colom, un símbol que evoca el Gènesi, quan l'Esperit de Déu planava sobre les aigües. És el començament d'una nova creació en la persona de Jesús.

L'evangelí ens convida, així, a repensar el nostre baptisme. Vivim com a veritables fills de Déu? Les nostres paraules i accions reflecteixen aquesta filiació que ens uneix al Pare i ens compromet amb els altres? ¿Som capaços de ser imatge i presència de Déu en les nostres relacions, en els nostres gestos quotidians i en les nostres decisions?

En un món que tendeix a viure d'esquena a Déu, tenim el repte de ser testimonis vius del seu amor, portant esperança, llum i veritat a aquells que més ho necessiten. Així fem realitat la missió que hem rebut com a batejats: ser instruments del Regne de Déu enmig de la humanitat.

La imatge

Un dia de baptisme Jesús es feu batejar per Joan. S'esdevingué una epifania trinitària perquè coneguem Jesús: la veu del Pare i la davallada d'un colom —l'Esperit— sobre Jesús. Jesús és el Fill de Déu que el Pare dona per a la salvació del món. Manifesta el capteniment diví envers la humanitat, que no és pas el d'un assistent social que fa favors als altres en els problemes que passen.

El Baptisme de Jesús (s. VI)

Agenda

Lit. hores: Setmana I

13 dilluns

— Sant Hilari de Poitiers, bisbe i dr.
— Sant Gumersind, prev. mr.
He 1,1-6 / Salm 96 / Mc 1,14-20

14 dimarts

— Sant Malaquies, profeta
He 2,5-12 / Salm 8 / Mc 1,21b-28

15 dimecres

— Sant Pau, primer ermità
— Sant Maur (Maure o Mauri), abat
— Sts. Habacuc i Miquees, profetes
He 2,14-18 / Salm 104 / Mc 1,29-39

16 dijous

— Sant Marcel I, papa
— Sant Fulgenci, bisbe
He 3,7-14 / Salm 94 / Mc 1,40-45

17 divendres

— Sant Antoni Abat
He 4,1-5.11 / Salm 77 / Mc 2,1-12

18 dissabte

— Santa Prisca, mr.
Comença l'Octavari de pregària per la unitat dels cristians
He 4,12-16 / Salm 18, Mc 2,13-17

19 diumenge II de durant l'any / Cicle C

Jornada de la Infància Missionera
— Sant Màrius
Beat Marcelo Spínola, bisbe
Is 62,1-5 / Salm 95 / 1Co 12,4-11 / Jn 2,1-11

Notícies Breus

Josep Ruaix, primer diploma de col·laborador distingit de l'Institut d'Estudis Catalans

En una cerimònia solemne guiada per Nicolau Dols, president de la Secció Filològica (SF) de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), el dia 13 de desembre es va lliurar el primer diploma de «col·laborador distingit» al lingüista Josep Ruaix i Vinyet, prevere del nostre bisbat i col·laborador del Full, en reconeixement de les seves valuoses aportacions a la tasca de la SF.

L'acte va comptar amb les intervencions de la Dra. Mercè Lorente, membre de la SF, i del Dr. Joan Ferrer, encarregat de pronunciar la *laudatio* de l'homenatjat. Ferrer va subratllar la importància de les contribucions de Josep Ruaix a l'estudi de la llengua i posà en relleu el rigor, la dedicació i l'entusiasme amb què ha treballat al llarg de tota la seva vida. També destacà el paper del guardonat en la difusió i consolidació de criteris normatius que han estat fona-

mentals per al bon desenvolupament de la llengua catalana.

En rebre el diploma, Mn. Ruaix va agrair aquest reconeixement i resumí la seva intervenció amb tres termes: agraïment, propòsit i auguri. Agraïment al IEC i a tots els membres de la SF, propòsit de continuar treballant pel futur del nostre idioma i auguri que l'acadèmia pugui prendre decisions encertades pel bé de la llengua.

Aquest acte marca una fita en la història del IEC, que amb aquest diploma inaugura una nova manera de reconèixer la tasca dels estudiosos que contribueixen al progrés i la difusió de la nostra llengua i cultura.

La cerimònia es va concloure amb un fort aplaudiment del públic assistent, que s'havia desplaçat a la seu del IEC per homenatjar un dels grans noms de la lingüística catalana moderna.

54.908,73€ per als afectats de la DANA

Com a signe de solidaritat amb els damnificats, des de la nostra diòcesi, a través de les col·lectes dels fidels fetes a totes les parròquies, d'una aportació del mateix bisbat i de donatius de particulars, s'han recaptat 54.908,73€ per als afectats per la DANA. Aquesta quantitat ha estat enviada immediatament, com a aportació a les moltes necessitats produïdes per l'aiguat.

Trobada d'Advent de la Vida Consagrada

El diumenge dia 15 de desembre la Vida Consagrada de la diòcesi de Vic tingué la seva trobada d'Advent. La trobada aplegà més d'una seixantena de membres a la Casa d'Espiritualitat Claret de Vic. La pregària, preparada i animada en l'ocasió per la comunitat de Missioneres de la Institució Claretiana (MIC), va girar entorn d'un text de Madeleine Delbrêl amb el títol «El ball de l'obediència» i el res conjunt de vespres.

Institució d'acòlit i lector de seminaristes de la diòcesi

El dia 19 de desembre va tenir lloc al Seminari Major Interdiocesà la institució d'acòlit del seminarista Camilo Camargo i d'acòlit i lector de Mario Pallares.

La celebració, presidida pel bisbe Romà a la capella del Seminari a Barcelona (C/ Casp), van acompanyar-la un bon grup de preveres: formadors i coneguts dels seminaristes provinents de Vic. També van assistir-hi laics i religioses de les parròquies de Lurdes i del Remei,

on resideixen els seminaristes els caps de setmana.

En Camilo i en Mario cursen cinquè i darrer curs a la Facultat de Teologia de Catalunya. Durant la setmana, amb quinze joves més, resideixen al Seminari Major Interdiocesà per anar discernint el seu camí vers el sacerdoti.

Acabada la cerimònia, al mateix Seminari hi va haver una estona per a compartir un sopar a peu de taula amb tots els presents.

Dia d'esplai del Seminari Major Interdiocesà

Els dies 5 i 6 de desembre el Seminari Major Interdiocesà va tenir una jornada d'esplai. Residint a la rectoria-alberg de Jorba, els seminaristes visitaren Ivorra (bisbat de Solsona), les Carmelites d'Igualada i, després de caminar una mica, celebraren l'eucaristia a la Tossa de Montbui.

El papa Francesc obre la Porta Santa i inicia el Jubileu Ordinari del 2025

Redacció

Passades les set del vespre del dia 24 de desembre el papa Francesc va obrir la Porta Santa de la basílica de Sant Pere, donant així inici al Jubileu Ordinari del 2025. Aquest esdeveniment històric va anar precedit per un moment de pregària i la proclamació de l'antífona: «Aquesta és la porta del Senyor. Per aquesta porta entren els justos. Entraré a casa vostra, Senyor. Em prosternaré davant el vostre temple sant. Obriu-me les portes de la justícia. Entraré per donar gràcies al Senyor.»

A la cerimònia hi van assistir més de sis mil fidels a l'interior de la basílica, mentre que més de vint mil la van seguir des de la plaça de Sant Pere gràcies a pantalles gegants. L'obertura de la Porta Santa, un gest carregat de simbolisme, marca l'inici d'un any de gràcia, reconciliació i renovació espiritual, tal com va destacar el Papa en les seves paraules.

Un temps de gràcia i esperança

En la seva homilia, el Sant Pare va subratllar que el Jubi-

leu és «un moment de gràcia que ens convida a la reconciliació, a la conversió i a un renovat trobament amb Déu». Indicà que la Porta Santa no és solament un llindar físic, sinó un símbol de l'esperança i del nou començament que s'ofereix a tots els creients.

«Amb l'obertura de la Porta Santa donem inici a un nou Jubileu. Aquesta nit, la porta de l'esperança s'ha obert de bat a bat al món. Déu diu a cadascun de nosaltres: també hi ha esperança per a tu! Aquesta esperança ens demana moure'ns amb decisió, com els pastors de Betlem, que van anar ràpidament a veure el Senyor.»

Francesc va recordar que aquesta esperança no és l'espera passiva d'un final feliç, sinó una crida urgent a transformar el món: «La nostra tasca és traduir l'esperança en les diverses situacions de la vida. Ens demana sortir de la rutina, no instal·lar-nos en el nostre benestar, i alçar la veu davant les injustícies.»

Una invitació al canvi i a la compassió

El Sant Pare va destacar que el Jubileu no sols és una ocasió per al creixement espiritual, sinó també per a la transformació social. Feu una crida a actuar amb compassió i responsabilitat, anticipant el Regne de Déu en el present. «Aquest és el temps de la renovació espiritual i el compromís amb la transformació del món, perquè esdevingui realment un temps jubilar per a tothom: per a la terra mare desfigurada, per als països pobres aclaparats pel deute i per a aquells que viuen en condicions d'esclavatge, anti-gues o noves.»

El Papa va concloure les seves paraules animant els fidels a mirar cap al pessebre amb un cor ple d'esperança, recordant que «la Porta Santa del cor de Déu s'obre per a tothom».

Aquest Jubileu s'estendrà fins al 6 de gener del 2026 i serà una oportunitat perquè milions de pelegrins travessin la Porta Santa com a signe de renovació personal i comunitària, responent a la crida del papa Francesc de portar esperança i llum a les tenebres del món.

El Papa proposa tres accions en el seu missatge de pau

Redacció

Amb el títol «Perdoneu les nostres ofenses, concediu-nos la vostra pau», el papa Francesc ha presentat el seu missatge per a la 58a Jornada Mundial de la Pau, que coincideix amb el primer dia de l'any. Aquest missatge s'emmarca plenament en el Jubileu Ordinari del 2025, un temps dedicat a la reconciliació, la misericòrdia i l'esperança.

El Sant Pare inicia el seu escrit amb un desig sincer de pau per a totes les persones, especialment aquelles que es troben en situacions difícils:

«A l'inici d'aquest nou any que ens dona el Pare celestial, temps jubilar dedicat a l'esperança, adreço el meu desig més sincer de pau a tothom, en particular a qui se sent abatut per la seva pròpia condició existencial, condemnat pels seus errors, esclafat pel judici dels al-

tres, i ja no aconsegueix entreveure cap perspectiva per a la seva vida.»

Tres accions per a un camí de pau

En el seu missatge, adreçat a líders polítics, responsables d'organitzacions internacionals, líders religiosos i totes les persones de bona voluntat, el Papa proposa tres accions concretes per a avançar cap a la pau mundial:

- 1) Condonació del deute internacional: una mesura que permetria als països més pobres alliberar-se de càrregues que impedeixen el seu desenvolupament.
- 2) Abolició de la pena de mort: un gest de misericòrdia que referma el valor incondicional de la vida humana.
- 3) Creació d'un Fons Mundial per a erradicar la fam: un projecte que posaria fi a una de les formes més flagrants d'injustícia i sofriment en el món actual.

Neix l'Associació Entitats per la Vida

El 18 de desembre de 2024, a les 20:45h, es va signar la constitució de l'Associació ENTITATS PER LA VIDA, un organisme que uneix entitats compromeses amb la defensa de la vida humana a Catalunya.

La nova associació té com a missió principal promoure la cultura de la vida humana i consolidar una xarxa de col·laboració entre organitzacions que treballen en favor de la vida humana i la seva dignitat des de la seva concepció fins a la seva mort natural. Objectius principals de l'Associació ENTITATS PER LA VIDA:

- Unir les entitats a favor de la vida a Catalunya per treballar de forma coordinada i eficient.
 - Visibilitzar i enfortir les iniciatives que promouen el respecte per la vida humana i la maternitat.
 - Actuar com a interlocutor amb les institucions públiques i la societat civil per fomentar polítiques que protegeixin la vida humana i la família.
 - Impulsar estudis, campanyes i activitats de sensibilització que promoguin els valors del respecte per la vida humana i la seva dignitat.
- Amb seu social a Barcelona, al carrer Consell de Cent, número 118, ENTITATS PER LA VIDA vol esdevenir un referent per a totes les organitzacions catalanes que comparteixen la seva missió i valors. La constitució de l'Associació marca l'inici d'una nova etapa de col·laboració i treball conjunt entre organitzacions compromeses amb la defensa de la vida humana a Catalunya.

Omplir els bressols buits (*Spes non confundit*, 9)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Tot just iniciat el camí del Jubileu del 2025 és bo que posem la mirada en els signes d'esperança que hi ha en el nostre món, aquells que ens esperonen a seguir caminant: «tot allò bo que hi ha en el món per a no caure en la temptació de considerar-nos superats pel mal i la violència», com també allò que anhela el cor humà i que necessita la llum i la gràcia de Déu per a convertir-se en signe d'esperança enmig de la societat.

Són moltes les causes que poden provocar la disminució de la natalitat

El Sant Pare, en la butlla de convocatòria de l'Any Sant, expressa un contrast preocupant en el nostre món. La mirada d'esperança necessària per a tota vida humana requereix una visió de l'existència plena d'entusiasme i amb desig de compartir aquest do de la vida amb els altres; però, d'altra banda, es constata que, en la societat del benestar, manca aquesta mirada esperançada i, com a conseqüència, hi ha una pèrdua del desig de transmetre la vida.

Són moltes les causes que poden provocar la disminució de la natalitat: el ritme de vida que la societat imposa, la manca de garanties laborals, la dificultat per a trobar habitatge adequat i, fins i tot, la fal·làcia de culpabilitzar de la crisi ambiental l'augment de població. Tot i això, no podem obviar la ideologia que se'ns ha anat infiltrant de manera subtil i que ens duu a donar més importància a les coses que a les persones, a fruir més que a servir; en el fons, una visió de la vida materialista i hedonista. Això ens tanca en l'individualisme i apaga l'esperança. En aquesta concepció de l'existència poca entrada hi tenen el fills, que demanen sortir d'un mateix.

Ja podem donar-hi voltes i formular arguments; la veritat és que «l'obertura a la vida amb una maternitat i paterni-

tat responsables és el projecte que el Creador ha inscrit en el cor i en el cos dels homes i de les dones, una missió que el Senyor confia als esposos i al seu amor». No hi ha futur si el que hi ha inscrit en el fons de l'ésser humà no es fa realitat. La fecunditat de l'amor obre una perspectiva de futur a la societat sencera. Tot infant que neix és un signe d'esperança.

Francesc, papa, ens exhorta: «La comunitat cristiana, per tant, no es pot quedar enrere en el seu suport a la necessitat d'una aliança social per a l'esperança, que sigui inclusiva i no ideològica, i que treballi per un futur que es caracteritzi pel somriure de molts nens i nenes que vinguin a omplir els bressols buits que hi ha en moltes parts del món.»

